

EPILEPSIA.

1071. **P**riori malo adversus valde morbus Epilepsia est, quae adesse dicitur, quoties homo subito prosternitur, amissis sensibus externis, internisque, cum concussu violento, involuntario musculorum omnium, vel aliquorum, reciproco, alterna cum requie, & novo paroxysmo.

1072. Morbus hic mira facie variatus saepe tam mirabilis apparet, ut diis, daemonibus, irae divinae, incantamentis, & similibus causis, naturalibus majoribus, adscriptus saepe fuerit.

1073. Nulla quippe gesticulatio, inflexio, posituraque noscitur, quam non aliquando exhibuerit; omnes quoque nonnunquam aemulatur motus, cursus, ambulationis, gyrationis, prostrationis, decubitus, erecti, rigidique corporis species.

1074. Omnes tamen hae varietates tantum versantur in mutatis motibus aliquarum partium mobilium, adeoque musculosarum; ergo tantum ponunt varias musculorum contractiones; hinc varios liquidi nervosi influxus; inde variam hujus a sensorio communi expressionem in nervos; tandem

tandem itaque varias causas in cerebri medulla has expressiones producentes: quae optime noscuntur enarratione harum historica.

1075. Illae autem sunt 1. haereditariae ex labe gentili Patris, Matris; parentumve, aut majorum, filente saepe morbo in genitore, eum ex avo derivatur in nepotem. 2. Congenitae, ex imaginatione Matris gravidae excitata per conspectum Epilepticum. 3. Cerebrum in integumentis suis, superficie, substantia, ventriculis male affectum, per vulnera, contusiones, abscessus, pus, saniem, ichorem, sanguinem, lympham acrem, foetidam, excrescentias osseas cranii interni, intropressiones ejus, cartilagineam sinuum venosorum naturam, fragmenta, spinasve ossium, vel instrumentorum laedentium meningas, cerebrumve, argentum vivum ad cerebrum quacunque via delatum. Idem cerebrum affectum male per inflammationem, corruptionem, erosionem meningum, a carie ossis, bile atra, gummatibus venereis. Has autem causas juvant omnia, quae liquidorum in cranium affluxum augent, ut sunt, plethora, motus, calor, ebrietas, epulae, venus, ingenium perspicax, altum, meditatio profunda, affectus animi ingentes, imaginatrix vix ingens, terror,

terror, metusque inprimis. 4. omnes violentae affectiones generis nervosi, ut sunt magni & periodici dolores, passio hysterica, rosiones & irritationes a lumbricis, dentitione, acri humore, lacte caseoso, acri, acido infantum, meconio, contagio variolarum, cardiogmo, ulcerosa materie alicubi hospitante, inedia, crapula, acribus potulentis, esculentis, medicamentis, venenis. 5. ab interceptis nonnullis, quae olim excerni solebant, sanie, pure, menstruis, lochiis, haemorrhoidibus, urina. 6. fumis nonnullis paroxysmum integrantibus, fomite alicubi haerente, unde sensu elevatae aurae adscendens cerebrum petit.

1076. Quae omnia (1075.) historia observatorum, & incisio cadaverum, docuit.

1077. Effectus hujus morbi reduci possunt: 1. ad mala corrupti tot violentis & repetitis convulsionibus cerebri, unde vacillatio memoriae, hebetudo, stultitia, paralysis, apoplexia, mors. 2. ad mala nervorum & musculorum, unde horum, & artuum, contractiones, distorsiones, deformitates. 3. a violento spasmo inflammatio, gangraena, nigredo partium sanguinolentarum, maxime quae supra musculos sitae sunt. 4. ad secretiones quasdam
in

in impetu paroxyfmi vi factas; cibi, potus, lymphae, bilis, spumae, mucii, falivae, sursum rejecta; foecum alvi viridium, feminis, urinae per inferiora egestio; sanguis utraque via secretus huc spectant.

1078. Inde intelligitur, quae hereditaria? cur ea nunquam sanabilis? quae idiopathica? cur raro curabilis? quae sympathica? cur saepe curabilis?

1079. Atque etiam liquet, diversissima remedia, diversissimam curandi methodum, ad hunc morbum requiri, pro nota varietate causae, materiae peccantis, loci, ad quem applicatio remedii, per quemeductio mali, fieri debet.

1080. Causa enim prima & secunda, in mala conformatione solidorum consistens (1075. N°. 1. 2.) vix ullam suscipit radicalem medelam; paroxyfimorum autem renovantes causas, utpote renatas assidue, tollere tuto potest: unde hae, quae infinitae, nec nisi observando cognoscendae, indagari debent sedulo, dein pro sua natura curari.

1081. Tertia (1075. N°. 3.) cognoscitur ex symptomatibus aliis laesum simul cerebrum designantibus, ut est dolor, gravitas, plenitudo, laesio capitis antecedens, vertigo, tremor universalis, scintillae oculorum, eorundem immobilitas, circumgyratio

ratio totius capitis, vel & corporis. Huius causa solida vix tolli potest, quia vix cognoscitur singularis: revellentia, discutientia, viam parantia, depurantia, juvant: hinc venae sectio; purgatio, vomitus, inustio, fonticulus, fistula, epispasticum, vulnus capitis, cranii perterebratio, antihysterica, opiata, profunt: ex quibus quid eligi debeat, docebit inventa mali causa proxima (1079.).

1082. Quae a causa quarta (1075. N°. 4.) fit, ea tractanda erit varia pro varietate suae causae proximae: hinc anodyna, paregorica, narcotica; antihysterica; anthelmintica; demulcentia & corrigentia acrium; incisio apta gingivarum; ablatio, correctio, materiae ulcerosae, tunc fiunt antepileptica.

1083. A quinta causa (1075. N°. 5.) ortae epilepsiae medela fit solvendo materiem immobilem. laxando vias, expellendo: hinc vesicatoria, caustica, fonticulos, & fistulas producentia; aristolochica; emmenagoga; haemorrhoidas aperientia; diuretica toties contra hunc morbum profunt.

1084. Quae autem a causa sexta (1075. N°. 6.) oritur, tolli poterit, sanata debilitate generis nervosi nimis facili movendi, quod exercitio motus, lusus, equitationis

tionis, vectionis; assumtu aromatum; usu chalybis, & corroborantium optime fit: tum etiam loci fomitis exulceratione artificiosa, profunda, diuturna, inducta caesim, causticis, vesicatoriis; dein autem apertis retentis diu per suppurantia corrosivis mista: tandem ligaturis nervum comprimimentibus affectum.

1085. Ex his vanitas apparet omnium specificorum, & methodorum, quae inanis jactantia contra hoc malum laudat.

1086. Et patet quidem, causam proximam omnis Epilepsiae exquisitae semper esse nimiam cerebri in nervos motorios, nullam in sentinetes actionem.

1087. Atque causas, quae reciprocos paroxysmos creant, numero & varietate plurimas esse.

1088. Tandem vero spasmi singularis, opisthotoni, emprosthotoni, tetani universalis, origo, natura, effectus, sanatio, sponte patent; quum sint modo species Epileptici insultus singularis.

MELANCHOLIA.

1089. **M**elancholia vocatur Medicis ille morbus, in quo aeger delirat diu, & pertinaciter, sine febre, eadem fere & uni cogitationi semper affixus.

1090.